

[Sigsgaard.]

først og fremmest svensk side, men også til dels fra norsk side, gående i retning af oprettelse af et fællesnordisk, statsligt, kooperativt selskab, der kunne stå for såvel efterforskning som udvinding af olie, gas osv., raffinering og distribution med henblik på energiforsyningen, og her tror jeg nok, man må sige i dag, at det er Danmarks, skiftende danske regeringers, ansvar først og fremmest, at et sådant samarbejde, der ville kunne øge uafhængigheden af de store energimonopoler, ikke er kommet op at stå. Jeg tror heller ikke, at den nuværende regering på nogen måde kan sige sig fri for i kraft af medlemskabet i af fællesmarkedet at have stået i vejen for en udvikling af et nordisk samarbejde på dette område. Hvis man fik et sådant samarbejde, ville det næppe blive atomkraften, der kom til at stå særlig centralt i det. Svenskerne bremser som bekendt særdeles kraftigt op nu, ser det ud til, med hensyn til atomkraften, og nordmændene er yderst skeptiske over for den.

I øvrigt skal jeg koncentrere mine bemærkninger om lovforslaget om elforsyning og ikke så forfærdelig meget selve forslaget indhold — det har jeg nogle bemærkninger til — men måske i nok så høj grad om de bemærkninger, som forslaget ledsages af.

Fundamentet og baggrunden for forslaget — dér havde kristeligt folkepartis ordfører nok gåttet rigtigt — er naturligvis, at atomkraften nu efter regeringens opfattelse står på trapperne. Regeringens grundlag for at diskutere disse spørgsmål er igen skønnene over stigningen i energiforbruget, hvor der også i bemærkningerne siges noget om, at det da godt kan være, den bliver lidt mindre end de 8-9 pct., den har været i de senere år. Men i øvrigt er bemærkningerne lidt vage på det punkt, og jeg vil godt benytte lejligheden til at spørge handelsministeren, hvornår han rykker ud med alt det materiale, som han ligger inde med omkring de spørgsmål her. Mig bekendt er der jo sket en meget kraftig forsinkelse af offentliggørelsen af prognoseudvalgets betænkning. Var det den 10. januar eller sådan noget, den kom? Der er jo visse kilder, der hævder, at den skulle sandsynliggøre eller vise, at indførelse af atomkraft ud fra prognoser over det fremtidige elkraftforbrug på det nærmeste skulle være ganske overflødig.

Ministeren har i bemærkningerne et par flotte sætninger om, at kernekraftens konkurrencedygtighed er øget her på det seneste. Det ville være interessant at få udbygget lidt, hvad ministeren egentlig bygger det på. Jeg mener, det er en ret så kritikløs videregivelse af de oplysninger, som bl. a. Elsam har udsendt. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at der jo for længst er dannet et kartel af uranproducenter, men jeg tror, at ministeren her tænker på uranpriserne. Der er dannet et kartel af uranproducenter. Priserne er i kraftig stigning. Vi ved, at forekomsterne af uran er begrænsede. Vi ved ikke rigtig, hvor mange man vil finde i fremtiden, men begrænsede er de da i hvert fald. Hvis man blot tager fællesmarkedets atomudbygningsprogram, og det er jo et ganske kolossalt program, så vil man af det se, at det vil øge efterspørgslen efter uran ganske kraftigt. Der er altså al mulig udsigt til meget store prisstigninger på uranen, dels på grund af efterspørgslen, dels på grund af monopoliseringen af uranproduktionen. Ministeren bør også være opmærksom på, at der jo er tale om et begyndende fald i oliepriserne for tiden, og der er kyndige folk, der mener, at dette fald vil blive endog meget kraftigt på grund af den intensiverede olieefterforskning, der har fundet sted med godt resultat efter den såkaldte oliekrise.

Dernæst spørgsmålet om eneretsbevilling og spørgsmålet om folketingets stilling. Jeg finder, at det er utilfredsstillende, at et sådant afgørende spørgsmål, en sådan afgørende beslutning, træffes uden om folketinget. Forskellige spørgsmål skal forhandles med energipolitisk udvalg, der jo ikke har nogen beslutningsret, men noget af det væsentlige her går på, at beslutningen om alle de andre meget vigtige spørgsmål, bortset fra placeringen af A-kraftværker, træffes uden om folketinget. Det er noget af det væsentlige, at selv om man forelægger forskellige sager for det energipolitiske udvalg, så er der jo ikke dermed garanteret nogen offentlighed, og jeg må forstå de forslag, som vi behandler her i dag, hvis jeg nu for et øjeblik må tage dem under ét, sådan, at man meget bevidst har bestræbt sig på i så høj grad som overhovedet muligt at undgå offentlighed omkring de meget centrale spørgsmål, der her er tale om.

Jeg tror også, man skal være opmærksom